

2005 முதல் இந்தியாவில் 1 மில்லியன் குழந்தை இறப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன என புதிய ஆய்வு அறிக்கை கூறுகிறது: மில்லியன் இறப்பு ஆய்வின் (Million Death Study) ஒரு பகுதியாக குழந்தைகள் இறந்த 1 லட்சம் குடும்பங்களில் நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.

20 செப்டம்பர், 2017 அன்று அதிகாலை 4 மணிவரை கடுமையான வணிகத் தடை, டெல்லி டைம்

புதுடெல்லி, செப். 20, 2017- 2015 முதல் இந்தியா ஒரு மில்லியன் (10 லட்சம்) குழந்தை இறப்புகளைத் தவிர்த்துள்ளது. நிமோனியா, வயிற்றுப்போக்கு, டெட்டனஸ், அம்மை போன்றவற்றினால் ஏற்படும் இறப்புகளைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் குறைத்ததன் மூலம் இந்தச் சாதனை செய்யப்பட்டுள்ளதாக இன்று வெளியிடப்பட்ட ஒரு புதிய ஆய்வு கூறுகிறது.

குழந்தைகள் நலனில் ஏற்பட்ட தேசிய அளவிலான முயற்சி, சில மாநிலங்களில் நடந்த அதே அளவு எல்லா இடங்களிலும் நடந்திருந்தால் இதைப்போல் இரு மடங்கு குழந்தைகளை காப்பாற்றியிருக்கலாம் என சென்டர் ஃபார் குளோபல் ஹெல்த் ரிசெர்ச் இந்தியா ஃபவுண்டேஷனின் தலைவரும், டொரொண்டோ பல்கலைக் கழகத்தின் செயிண்ட் மைக்கேல் ஹாஸ்பிட்டலில் பேராசிரியராகவும் உள்ள பிரபாத் ஜா அவர்கள் தி லான்செட் என்ற இதழில் இன்று எழுதியுள்ளார்.

பெண் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் வெகுவாக குறைந்ததன் காரணமாக, ஆண் மற்றும் பெண் குழந்தைகளுக்கிடையே இருந்த இறப்பு விகிதத்தின் பெரிய இடைவெளி குறைந்துள்ளதாகப் பேராசிரியர் ஜா கூறியுள்ளார். 2015-ல் ஏறக்குறைய சம எண்ணிக்கையிலான ஆண் குழந்தைகளும் பெண் குழந்தைகளும் இறந்திருக்கின்றனர்.

உலக அளவில் வளர்ச்சி முடியுமுன் இறப்புகள் பற்றிய மிகப் பெரிய ஆய்வான மில்லியன் டெத் ஸ்டடியின் ஒரு பகுதியாக இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தியாவில், பெரும்பான்மையான இறப்புகள் மருத்துவக் கவனிப்பின்றி வீடுகளில் நடக்கின்றன. சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற நூற்றுக் கணக்கான கணக்கெடுப்பு ஆய்வாளர்கள், 2001 முதல் 2013-வரை இந்தியாவில் உள்ள 1.3 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட (13 லட்சம்) இல்லங்களுக்குச் சென்று இறப்புகள் பற்றி வீட்டு உறுப்பினர்களிடம் நேர்காணல் நடத்தினர். அந்த இறப்புகளின் உத்தேசமான காரணத்தை உறுதி செய்வதற்காக "வாய்மொழி சுவப் பரிசோதனைகளை" (Verbal autopsies) இரு மருத்துவர்கள் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்தனர்.

"குடும்பத்தில் கதவுகளைத் தட்டி பெற்றோரிடம் பேசும்போது உங்களுக்கு உண்மை கிடைக்கும்" என்கிறார் இதன் இணை ஆசிரியராக உள்ள லக்னோ-வில் உள்ள கிங் ஜார்ஜ் மருத்துவக் கல்லூரியின் பேராசிரியர் ஷாலி. "குழந்தைகள் இறந்த 1,00,000 (ஒரு லட்சம்) குடும்பங்களின் கதவுகளை நாங்கள் தட்டினோம். இவை மிகவும் நம்பகமான எண்ணிக்கை. இந்தக் குடும்பங்களில் சுகாதார அமைப்பு தோற்றுப் போயிருந்தால், அவர்கள் அவை அனைத்தையும் கூறுவார்கள்."

பச்சிளங்குழந்தைகளின் (பிறந்து ஒரு மாதம் முடிவதற்குள்) இறப்பு விகிதத்தில் 3.3 விழுக்காடு சரிவு ஏற்பட்டுள்ளதாக ஆய்வு கண்டறிந்துள்ளது. ஒரு மாதம் முதல் 59 மாதங்கள் வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் மத்தியில் 5.4 விழுக்காடு குறைந்திருக்கிறது. இந்தச் சரிவு 2005 முதல் தொடங்கி, 2010, மற்றும் 2015-க்குள் அதிக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. நகரங்களிலும் செல்வச் செழிப்பான மாநிலங்களிலும் விரைவடைந்திருக்கிறது. 2000-ல் 45 / 1000 உயிர்பிறப்பு பச்சிளங்

குழந்தைகள் இறந்த நிலையில் 2015-ல் 27 / 1000 உயிர்பிறப்பாககுறைந்திருக்கிறது. ஒரு மாதம் முதல் 59 மாதங்கள் வரை உள்ள குழந்தைகளின் இறப்பு 45.2-லிருந்து 19.6-ஆகக் குறைந்திருக்கிறது.

இறப்பின் முக்கிய குறிப்பான காரணங்களைப் பார்க்கும்போது, பச்சிளங்குழந்தைகளுக்கு வரும் டெட்டனஸ் மற்றும் தட்டம்மையினால் ஏற்பட்ட இறப்பு விகிதம் 90 விழுக்காடு குறைந்திருக்கிறது. பச்சிளங்குழந்தை தொற்று நோய் மற்றும் பிறப்பின் போது ஏற்படும் காயங்களினால் ஏற்படும் மரணத்தின் அதிர்ச்சி விகிதங்கள் 66 விழுக்காடு குறைந்திருக்கிறது. ஒரு மாதம் முதல் 59 மாதங்கள் வரை உள்ள குழந்தைகள் மத்தியில், நிமோனியா மற்றும் வயிற்றுப் போக்கினால் ஏற்பட்ட இறப்பு விகிதம் 60 விழுக்காட்டுக்கும் மேல் குறைந்திருக்கிறது.

ஏறக்குறைய 6 மில்லியன் (60 லட்சம்) குழந்தைகள் உலக அளவில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இறக்கின்றன. ஐந்தில் ஒரு இறப்பு இந்தியாவில்தான் நடக்கிறது (2015-ல் 1.2 மில்லியன் (12 லட்சம்)) என்பதால், அந்த எண்ணிக்கையை குறைக்கும் நோக்கம் இந்தியாவையே சார்ந்திருக்கிறது. 2000 முதல் 2015-வரை மொத்தம் 29 மில்லியன் (2.9 கோடி) குழந்தைகள் இந்தியாவில் இறந்திருக்கின்றனர். இறப்பு வீதம் தொடர்ந்து 2000 த்திலிருந்து மாறாமல் இருந்திருந்தால், மொத்தம் சுமார் 39 மில்லியன் குழந்தைகள் இறந்திருப்பார்கள்.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் இந்திய அரசு வழக்கமாக சுகாதாரத்துக்காகச் செலவிடும் பொது நிதியின் அளவை அதிகரித்திருக்கிறது. கருத்தரித்துள்ள பெண்கள் மருத்துவமனைகளில் பிரசவம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஊக்குவிக்கும் ஒரு திட்டத்தை அரசு முன்னெடுத்தது. குழந்தைகளுக்குத் தட்டம்மை தடுப்பூசியை இரண்டாவது முறைக் கொடுக்கவும் ஊக்குவித்தது.

இந்த ஆய்வின் இணை ஆசிரியரும், சண்டிகரில் உள்ள மருத்துவக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான பட்ட மேற்படிப்பு நிறுவனத்தின் முதல்வருமான (கல்வி) பேராசிரியர் ராஜேஷ் குமார் பேசும்போது, "2030-க்குள் குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை பாதிக்கக் குறைக்க வேண்டும் என்ற ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் நிலையான வளர்ச்சி இலக்கினை அடைய, பச்சிளங் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதச் சரிவை மேலும் குறைக்க ஒன்று முதல் 59 மாதங்கள் வரை வயதுள்ள குழந்தைகளுக்கு எடுத்துவரும் தற்போதைய முயற்சிகளை தொடர்ந்து இந்தியா பராமரிக்க வேண்டும்" என்றார்.

பச்சிளங் குழந்தைகளின் இறப்பு எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமானால், குறை பிரசவத்தாலும் எடை குறைவாக குழந்தை பிறப்பதாலும் ஏற்படும் இறப்பு விகிதத்தை, குறைப்பதற்கான முயற்சி தேவை. அதிலும் குறிப்பாக வளம் குன்றிய மாநிலங்களில் இந்த முயற்சி தேவை என்கிறார் திரு. ஜா. இவை இரண்டும் பெரும்பாலாக மாற்றத்தக்க தன்மையுடைய தாய் மற்றும் சேய் காரணிகளான சுகாதாரப் பராமரிப்பு, விழிப்புணர்வு, ஊட்டச்சத்து இரத்த சோகை மற்றும் புகையிலை பயன்பாடு ஆகியவற்றை வலிமையாக இணைந்தே அமையும். "இந்தியாவில் செய்துள்ள மில்லியன் இறப்பு ஆய்வானது, முக்கியமான பதிவு அமைப்புகள் இன்னும் இணைக்கப்படாமல் தனித்தனியாக உள்ள மற்ற நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக உள்ளது." என்று லேன்செட்டுக்கான துணை விளக்கவுரையில், பங்களாதேஷ் மற்றும் தான்சானியாவிலிருந்து வரும் முன்னணி அறிவியலாளர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

இந்த ஆய்வு இந்தியாவின் பொது பதிவாளரால் வழி நடத்தப்படுகிறது. இவர்களுடைய மாதிரி பதிப்பு அமைப்பு 1971 முதல் நடைமுறையில் உள்ளது. இந்தியாவுக்கான அத்தியாவசியமான

இறப்பு விகிதம் மற்றும் கருத்தரிப்பு தரவுகளை அளிக்கிறது. மில்லியன் டெத் ஸ்டடி நடத்தப்பட்டது. இந்த மில்லியன் டெத் ஸ்டடிக்கு நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட்ஸ் ஆஃப் ஹெல்த், டிசீஸ் கண்ட்ரோல் பிரையாரிடீஸ் நெட்வொர்க், மெட்டர்னல் அண்டு சைல்டு எபிடெமியாலஜி என்டிமேஷன் குரூப் மற்றும் டொரோண்டோ யுனிவர்தீட்டி ஆகியவை நிதியளிக்கின்றன. ஆயினும், ஆய்வுத் தாளின் பகுப்பாய்விலோ அல்லது விளக்கத்திலோ நிதி உதவி வழங்குபவர்களின் தலையீடு இல்லை.

உலகளாவிய ஊடகத் தொடர்பு:

Leslie Shepherd
Manager, Media Strategy
P: +1 416-864-6094 E: ShepherdL@smh.ca
St. Michael's Hospital

இந்திய ஊடக விசாரணைகளுக்கு:

Prabha Sati
Associate Director, Centre for Global Health Research India Foundation, New Delhi
P: +91 9599916145 E: satip@smh.ca
Twitter: @Cghr_org
www.cghr.org

செய்தியாளர் கூட்டம் (அழைப்பின் மூலம், பிரபா சாத்தி-யைத் தொடர்பு கொள்ளவும்)

செப்டம்பர் 20, 2017, புதன் அன்று, காலை 10:00 மணி முதல் நண்பகல் 1:00 மணிவரை, இடம்: தி டோம், விவாண்டா, தாஜ் அம்பாசடர் ஹோட்டல், சுப்ரமணிய பாரதி மார்க், (காண் மார்க்கெட் அருகில்), புது டெல்லி

லேன்செட் ஆய்வின் சுருக்கம்

பின்னணி: இந்தியாவில் பச்சிளங்குழந்தைகள் (ஒரு மாதத்திற்கும் குறைந்த வயது) மற்றும் 1-59 மாதக் குழந்தைகள் இறப்பு விகிதத்தில், மக்கள் தொகை சார்ந்த மற்றும் புவியியல் சார்ந்த குறிப்பான காரணங்களில் உள்ள மாற்றங்களை ஆவணப் படுத்துவதால், குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை மேலும் குறைக்க ஒரு வழிகாட்டியாக இது அமையும். இந்த ஆய்வில், 2000 முதல் 2015-வரை இந்தியாவில் குழந்தை இறப்பு விகிதத்திற்கான குறிப்பான காரணத்தில் உள்ள மாற்றங்களை நாங்கள் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஆய்வு -முறைகள்: 2001 முதல், இந்தியாவின் பொதுப் பதிவாளர் மில்லியன் டெத் ஸ்டடியை (MDS) இந்தியா முழுவதும் வரிசை முறையற்ற விதத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 7000 பகுதிகளில் உள்ள ஒரு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட வீடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளார். இந்த வீடுகளில் ஏற்பட்ட இறப்புகள் பற்றிய கட்டமைக்கப்பட்ட வாய்மொழி இறப்பு ஆய்வுகளை சுமார் 900 மருத்துவம் சாராத ஆய்வாளர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். ஒவ்வொரு கள ஆய்வு அறிக்கையும், அந்த இறப்பின் காரணத்தை வகைப்படுத்துவதற்காக 404 பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்களுள் இருவரிடம் தற்போக்காக ஒரு தர செயல்முறையுடன் இணக்கமின்மையை தீர்ப்பதற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 2001-13-க்கான MDS-ன்படி குழந்தை இறப்புகளின் வீதத்தை 2000-2015-கான வருடாந்திர ஐ.நா-வின் தேசிய பிறப்பு மற்றும் இறப்பு (இந்திய மாநிலங்களுக்கு மற்றும் கிராமப்புற அல்லது நகர்ப்புற பகுதிகளுக்கு பிரிக்கப்பட்ட) மதிப்பீடுகளுடன் நாங்கள் ஒப்பிட்டோம். பச்சிளங் குழந்தைகளுக்கும் 1-59 மாத வயது குழந்தைகளுக்கும் 2000 முதல் 2015-க்கிடையே பாலின அடைப்படையிலும் மற்றும் காரணம் அடிப்படையிலும் இறப்பு விகிதத்தில் வருடாந்திர விகித வித்தியாசத்தை நாங்கள் கணக்கிட்டோம்.

கண்டு பிடிப்புகள்: 2000 முதல் 2015-வரை இறப்பு விகிதத்தில் இருந்த வருடாந்திர சராசரி சரிவு விகிதம் பச்சிளங் குழந்தைகளைப் பொருத்தவரை 3.3% ஆகவும் 1 முதல் 59 மாத வயது குழந்தைகளைப் பொருத்தவரை 5.4% ஆகவும் இருந்தது. 2000 முதல் 2015 வரை இருந்த காலக் கட்டத்தில் இறப்பு விகிதத்தில் இருந்த சரிவு வேகம் பெற்றிருக்கிறது. MDS 100,000 இறப்புகளை (52 252 பச்சிளங் குழந்தைச் இறப்புகள் மற்றும் 1-59 மாதம் வயதுள்ள குழந்தைகளில் 42 057 இறப்புகளும்) கணக்கிற்கு எடுத்துக் கொண்டது. குறிப்பான காரணங்களைப் பார்க்கும்போது, 1000 குழந்தைகள் உயிருடன் பிறந்ததில் தொற்றின் காரணமாக ஏற்பட்ட பச்சிளங் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 11.9 விழுக்காட்டிலிருந்து 2015-ல் 4.0 விழுக்காடாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதாவது 66% குறைந்திருக்கிறது. அதேபோல், மூச்சுத் திணறல் அல்லது பிறப்பின் போது காயங்களினால் நிகழும் மரணம் அதிர்ச்சி காரணமாக குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 9.0 விழுக்காடாக இருந்து 2015-ல் 2.2 விழுக்காடாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதாவது 76% சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. 1000 குழந்தைகள் உயிருடன் பிறந்ததில் நிமோனியா காரணமாக ஏற்பட்ட 1-59 மாத வயதுள்ள குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 11.2 விழுக்காட்டிலிருந்து 2015-ல் 4.2 விழுக்காடாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதாவது 63% குறைந்திருக்கிறது. அதேபோல், வயிற்றுப்போக்கு காரணமாக குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 9.4 விழுக்காடாக இருந்தது 2015-ல் 3.2 விழுக்காடாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதாவது 66% சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. (பெண்-ஆண் குழந்தைகள் இடைவெளியும் குறைந்திருக்கிறது). 1000 உயிருடன் பிறந்த குழந்தைகளில் பச்சிளங் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட டெட்டனஸ் காரணமாக ஏற்பட்ட இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 0.6 ஆக இருந்து 2015-ல் 0.1 விழுக்காடாகக்

குறைந்துள்ளது. 1-59 மாத வயதுள்ள குழந்தைகளில் அம்மை நோயினால் ஏற்பட்ட இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 3.3 விழுக்காடாக இருந்து 2015-ல் 0.3 விழுக்காடாகக் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கு மாறாக, குறைந்த எடையுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் வளம் குன்றிய மாநிலங்களிலும் கிராமப்புறப் பகுதிகளிலும் அதிகரித்திருக்கிறது. 2000 முதல் 2015-வரை இருந்த காலத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 9 மில்லியன் குழந்தை இறப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. 2000 முதல் 2005-வரை (பச்சிளங் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 3.2% சரிவு மற்றும் 1-59 மாத குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 4.5% சரிவு) இருந்த வருடாந்திர சரிவை விட 2005 முதல் 2015-வரையிலான (முறையே பச்சிளங் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 3.4% சரிவு மற்றும் 1-59 மாத குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் 5.9% சரிவு) அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. 2000-05-ல் இருந்த குழந்தை இறப்பு விகிதத்தோடு ஒப்பிடும்போது இத்தகைய விரைவான குழந்தை இறப்பு விகிதச் சரிவு காரணமாக சுமார் 1 மில்லியன் குழந்தை இறப்புகள் இந்தியாவில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விளக்கம்: குழந்தை இறப்பு சார்ந்த 2030 நீடித்த மேம்பாட்டு இலக்குகளை அடைய, இந்தியா தற்போதைய 1-59 மாத குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதத்தைக் குறைக்க எடுக்கப்பட்ட அதே வழிமுறையை பின்பற்றி 2015 முதல் பச்சிளங் குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதத்தைக் (ஒவ்வொரு ஆண்டும் >5%). குறைப்பதற்கான முயற்சியும் விரைவுபடுத்த வேண்டும் 1-59 மாத குழந்தைகள் மத்தியில் நிமோனியா, வயிற்றுப்போக்கு, மலேரியா மற்றும் தட்டம்மை காரணமாக அமையும் இறப்பின் விகிதத்தைக் குறைப்பதில் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் காணுவது சாத்தியமே. குறைந்த எடையுடன் குழந்தைகள் பிறப்பதில் கூடுதல் கவனம் தேவைப்படுகிறது.